

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/17/2017
Identifikačné číslo spisu: 1214224122
Dátum vydania rozhodnutia: 13.07.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1214224122.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Ing. Z. R., bývajúcej v K., zastúpenej JUDr. Petrom Kočkom, advokátom so sídlom v Košiciach, Pribinova č. 8, proti žalovanému Provident Financial, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy č. 49, IČO: 35 805 731, zastúpenému Mgr. Martinom Ťupekom, advokátom so sídlom v Bratislave, Palisády č. 29/A, o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhradu mzdy, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13 Cpr 2/2014, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. mája 2016 sp. zn. 4 CoPr 5/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 16. novembra 2015 č.k. 13 Cpr 2/2014-207 určil, že je neplatná výpoveď z pracovného pomeru z 2. júna 2014 doručená žalobkyni 2. júna 2014 (ďalej len „výpoveď“). Rozhodol tiež, že o náhrade mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru a o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku. Vychádzal z toho, že žalobkyni, ktorá pracovala u žalovaného v pozícii oblastného obchodného manažéra, bola daná výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. b/ zákona č. 311/2001 Z.z. Zákonníka práce (ďalej len „ZP“) z dôvodu, že na základe rozhodnutia o organizačnej zmene sa stala nadbytočnou. Zároveň jej žalovaný oznámil, že nemá možnosť ju zamestnávať. Žalobkyňa listom z 26. augusta 2014 oznámila žalovanému, že trvá na ďalšom zamestnávaní a výpoveď považuje za neplatnú. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný pred daním výpovede žalobkyni si nesplnil ponukovú povinnosť vyplývajúcu z § 63 ods. 2 písm. a/ ZP, neponúkol jej inú vhodnú prácu, hoci ju v čase od prijatia organizačnej zmeny do dania výpovede žalobkyni, nepochybne mal. Súd mal preukázané, že po rozhodnutí o organizačnej zmene žalovaný už 2. mája 2014 vypísal výberové konanie na obsadenie pracovnej pozície, na ktorú žalobkyňa spĺňala predpoklady. Súd prvej inštancie určil, že výpoveď je neplatná, lebo v danom prípade nebola splnená hmotnoprávna podmienka jej dania z dôvodu

nadbytočnosti.

2. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave (ďalej aj len „odvolací súd“) rozsudkom z 25. mája 2016 sp. zn. 4 CoPr 5/2016 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny [§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“)]. Na odôvodnenie rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, na základe ktorého dospel aj k správne právnemu záveru, s jeho odôvodnením sa odvolací súd stotožnil (§ 219 ods. 2 O.s.p.). V ďalšom poukázal na správny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti výpovede z dôvodu nesplnenia ponukovej povinnosti. Pozícia vedúceho obchodnej skupiny, ktorá bola obsadená iným zamestnancom v čase od prijatia rozhodnutia o organizačnej zmene do dania výpovede žalobkyňi, bola vhodnou prácou pre žalobkyňu, nakoľko pre ňu spĺňala všetky kvalifikačné predpoklady a mala dostatočnú prax a vedomosti na jej vykonávanie. Odvolací súd sa stotožnil aj s právnym záverom prvoinštančného súdu, podľa ktorého ponuková povinnosť zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 2 písm. a/ ZP trvá od prijatia organizačnej zmeny do dania výpovede, takže už okamihom rozhodnutia o nadbytočnosti zamestnanca vo vzťahu k organizačnej zmene vzniká zamestnávateľovi povinnosť skúmať, či nemá pre nadbytočného zamestnanca inú vhodnú pracovnú pozíciu. V konaní bolo preukázané, že v čase dania výpovede mal žalovaný pre žalobkyňu iné vhodné pracovné miesto. Vzhľadom na to, že jej toto miesto neponúkol, nebola splnená jedna z hmotnoprávných podmienok platnej výpovede v zmysle § 63 ods. 2 písm. a/ ZP, v dôsledku čoho je výpoveď neplatná.

3. Žalovaný podal 3. októbra 2016 dovolanie proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu. Uviedol, že dovolanie je prípustné podľa § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a tiež § 421 písm. b/ a c/ CSP. Poukázal na to, že základný argumentačný rozpor medzi sporovými stranami vznikol pri určení časových súvislostí splnenia ponukovej povinnosti zamestnávateľa v prípade skončenia pracovného pomeru výpoveďou pre nadbytočnosť zamestnanca. Podľa názoru žalovaného rozhodným okamihom pre posúdenie splnenia tejto ponukovej povinnosti je okamih dania výpovede. V danom prípade sa súd priklonil k argumentom žalobkyne, ktorá odkazovala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 MCdo 2/2010 a Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9 Co 190/2011, v ktorých súdy vyslovili právny názor o trvaní ponukovej povinnosti zamestnávateľa od prijatia organizačnej zmeny do dania výpovede; podľa dovolateľa ale tento názor nie je správny. Dovolateľ poukázal na protichodnú rozhodovaciu prax súdov v otázke rozhodného okamihu pre posúdenie splnenia ponukovej povinnosti (rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 MCdo 14/2010, 4 MCdo 5/2010), ktoré vychádzajú z názoru, že splnenie podmienok pre existenciu ponukovej povinnosti zo strany zamestnávateľa treba posudzovať podľa stavu, ktorý je v čase dania výpovede. Z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Zároveň poukázal na to, že posúdenie predmetnej právnej otázky (rozhodného okamihu pre posúdenie splnenia ponukovej povinnosti zamestnávateľom) je dovolacím súdom rozhodované rozdielne, v dôsledku čoho je dovolanie prípustné aj podľa § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP dovolateľ videl v tom, že predmetná právna otázka (ponuková povinnosť zamestnávateľa počas ochrannej doby) nebola v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte riešená. Trval na tom, že ku dňu dania výpovede nemal pre žalobkyňu žiadne voľné pracovné miesto, na ktoré by sa vzťahovala ponuková povinnosť. Záver odvolacieho súdu o nesplnení ponukovej povinnosti je nejasný a zmätočný, odôvodnenie napadnutého rozsudku neobsahuje úplný a výstižný výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku, čím súd zásadne porušil právo žalovaného na spravodlivý proces; v dôsledku toho je jeho dovolanie prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP. Z uvedených dôvodov žiadal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobkyňa vo vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie „odmietnuť alebo zamietnuť“. Uviedla, že v priebehu konania označila rozhodnutia súdov, ktoré sa výslovne zaoberali otázkou rozhodného obdobia pre splnenie ponukovej povinnosti, ktoré ustálili, že rozhodným obdobím pre splnenie ponukovej povinnosti zamestnávateľa je obdobie od prijatia rozhodnutia o organizačnej zmene až do doručenia výpovede, a to obzvlášť v prípadoch, keď je rozhodnutím o organizačnej zmene zrušené len pracovné miesto, zrušením ktorého sa stane nadbytočným iba jeden konkrétny zamestnanec (ako to bolo v prípade

žalobkyne). Rovnaký záver vyplýva aj z účelu ustanovenia § 63 ods. 2 ZP. Podľa názoru žalobkyne je dovolanie žalovaného procesne neprípustné, lebo jeho prípustnosť nevyplýva z ustanovení CSP, na ktoré žalovaný poukázal.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

6. V danom prípade bolo dovolanie podané po 1. júli 2016, kedy nadobudol účinnosť nový civilný procesný kódex. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu [viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012 (poznámka dovolacieho súdu: pokiaľ sa v ďalšom texte odkazuje v zátvorke na „Cdo“, ide o odkaz na rozhodnutie najvyššieho súdu príslušnej spisovej značky)].

7. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím predstavujúcim *res iudicata*), musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014).

9. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

10. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ

vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. Žalovaný prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje nielen z § 420 písm. f/ CSP, ale (zároveň) aj z ustanovenia § 421 CSP.

13. Z ustanovení CSP, ktoré sa vzťahujú na dovolacie konanie, nevyplýva jednoznačne, či prichádza do úvahy súbežné uplatnenie prípustnosti dovolania v zmysle § 420 CSP, ako aj v zmysle § 421 CSP.

14. Otázka možnosti súbežného uplatnenia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle týchto ustanovení CSP bola riešená veľkým senátom občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktorý v uznesení z 19. apríla 2017 sp. zn. 1 VCdo 2/2017 konštatoval, že: a/ kumulácia dôvodov prípustnosti dovolania v zmysle § 420 a § 421 CSP je neprípustná, b/ ak sú v dovolaní súbežne uplatnené dôvody prípustnosti podľa oboch uvedených ustanovení, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí len na posúdenie prípustnosti dovolania z hľadiska § 420 CSP, c/ ak sú v dovolaní uplatnené viaceré vady zmätočnosti uvedené v § 420 písm. a/ až f/ CSP, dovolací súd sa pri skúmaní prípustnosti dovolania obmedzí výlučne na skúmanie prípustnosti dovolania z hľadiska existencie tej vady zmätočnosti, ktorá je v tomto ustanovení uvedená na prednejšom mieste.

15. Uvedeným rozhodnutím veľkého senátu, ktoré je dostupné aj na internetovej stránke najvyššieho súdu (www.nsud.sk), sú senáty najvyššieho súdu viazané (§ 48 ods. 3 veta prvá CSP).

16. Trojčlenný senát 3 C najvyššieho súdu, riadiac sa právnymi závermi vyjadrenými v označenom rozhodnutí veľkého senátu, skúmal prípustnosť dovolania žalovaného len podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP (nezaoberal sa teda prípustnosťou jeho dovolania z hľadiska ustanovenia § 421 CSP).

17. V danom prípade dovolateľ uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú túto procesnú vadu, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu.

17.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

17.2. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

17.3. Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol (1 ECdo 10/2014, 3 Cdo 146/2013).

17.4. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu treba pojem „procesný postup“ súdu vykladať takto aj

za právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016.

18. Už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmatečnosť rozhodnutia a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). S tým názorom sa stotožnil aj ústavný súd (viď sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016).

18.1. Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.“. Zmeny v právnej úprave dovolania a dovolacieho konania, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne.

18.2. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

18.3. V odôvodnení napadnutého rozsudku odvolací súd uviedol, čoho a z akých dôvodov sa žalobkyňa domáhala, čo uvádzal žalovaný, z ktorých skutočností a dôkazov vychádzal, akými úvahami sa riadil a ako vec právne posúdil. Citoval ustanovenia, ktoré aplikoval a z ktorých vyvodil svoje právne závery; medziiným uviedol dôvody, so zreteľom na ktoré dospel k právnomu názoru zhodnému so záverom súdu prvej inštancie o nesplnení ponukovej povinnosti žalovaného pred daním výpovede žalobkyni, pričom sa stotožnil aj s jeho názorom, že ponuková povinnosť zamestnávateľa musí trvať od prijatia samotného rozhodnutia o organizačnej zmene až do dania výpovede zamestnancovi. Obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie náležite neodôvodnil. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

19. Podstatná časť námietok dovolateľa sa týka nie procesného postupu, ale právneho posúdenia veci. Najvyšší súd už ale podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014).

19.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak sice aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19.2. Podľa právneho názoru dovolacieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci na možnosť uskutočňovať procesné oprávnenia niektorou zo strán civilného sporového konania. Žalovaným vytykaná nesprávnosť právneho posúdenia veci nie je procesnou vadou zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP a nezakladá prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia (viď judikát R 24/2017).

20. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné. Vzhľadom na to jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.